

## Capo II

1. My chodívali spát pod železniční most,  
kousek za Severní nádraží,  
tam každej cizí vandrák byl v naší partě host  
a lidi nás nazejvali pakáží,  
z nás nikdo nevěděl, kdo jakou minulost  
táhne za sebou jak závaží,  
nač by se o to staral, i tak měl svýho dost,  
a někdy i vzpomínání překáží.

R: Pendrek, pouta, mříž, bachař, cela, hlad,  
když v Boha nevěříš, co by sis nenakrad'.

2. My žili ze dne na den a bylo fuk, co kradem,  
aby bylo na guláš a kořalku,  
a strach pro nás tím pádem byl věrným kamarádem,  
než mi pošťák dal úřední vobálku,  
to advokát mi psal: jseš děsně bohatej,  
dědictví užij s rovnou páteří,  
a vod tý chvíle spát, klidně i hrbatej,  
můžu chodit do Hiltonu do peří.

R:

3. Teď snídám hemenex a piju Beaujoleaux,  
celý dny jen samý válení,  
víc chutnávaly kdysi jen suchý fazole  
a cigarety kamarádem balený,  
že kumpány jsem prodal, je zatracená škoda,  
život za to ze mě cvoka udělá,  
krev taky není voda, a proto ve mně hlodá,  
[: [: [: [: že ta bída byla aspoň veselá ... :] :] :] :]